

[Paul Holt.]

de allierede for i Fællesskab at naa frem til at faa disse Flygtninge bort fra Danmark.

Om Enkeltheder, f. Eks det af ærede tidligere Ordførere nævnte om Korpsets Sammensætning, kan jeg ikke indlade mig paa en Debat, da jeg er ganske afskaaret fra at vide noget nærmere om det. Her til kræves særlig Sagkundskab, særlig Viden om, hvordan den engelske Hær er opbygget. Jeg gaar paa Forhaand ud fra, at denne Sammensætning er blevet til i Overensstemmelse med de almindelige Regler for den Hovedstyrke, hvoraf den danske Styrke skal udgøre en Del.

Det glæder mig overordentligt at se, hvordan Lovforslaget giver Udtryk for Omsorg for hele Besættelsesstyrken, Omsorg i videste Forstand. Det er en kendt Sag, at det altid rummer ganske særlige Vanskeligheder, naar Soldater bliver udkommanderet som Besættelsestropper paa fremmed Territorium. Det er vist ogsaa bekendt, at andre Nationer, der har deltaget i saadan et Arbejde, har gjort uheldige Erfaringer, fordi man ikke i Forvejen i tilstrækkelig Grad havde haft Opmærksomheden henvendt paa denne almindelige Omsorgs store Betydning. Foruden at vi her med Glæde ser, at man lægger Vægt paa dette, sørger for Soldaterne ogsaa uden for Tjenestetiden, maa man vel ogsaa her se, at Regeringen tillige vedrørende Fremtiden har en Interesse for denne Sag, saaledes at hele det store Omsorgsspørgsmaal kan blive klaret paa tilfredsstillende Maade i Forbindelse med den nye Hærordning. Der har jo — det kan vi ikke komme uden om — været visse Gnidninger imellem Værnene og Befolkningen. Man kan ikke sige, at det altsammen er Resultat af en vis Gruppens antimilitaristiske Agitation; der har jo en Gang imellem været Forhold, der gjorde, at denne Agitation kunde faa Vind i Sejlene, og en af Aarsagerne til, at noget saadant kunde ske, var jo dette, at de daværende Regeringer, de gamle Rigsdage, ikke i tilstrækkelig Grad havde Forstaaelse af den Betydning, det har at lægge den almindelige Tilværelse for Soldaterne til Rette paa en virkelig udbyttegivende Maade. Vi har set her i Forbindelse med Brigaden, at man søger at rette gjorte Fejl op, og vi haaber, at det ogsaa bliver af Betydning for den fremtidige Hærordning. Det er ogsaa med stor Glæde, vi ser, at man i denne

almindelige Omsorg for Soldaterne har taget Militærpræstetjenesten med. Det er nye Erfaringer, der skal indhøstes; ogsaa paa dette Omraade haaber vi, at det vil blive af virkelig Betydning med Hensyn til det fremtidige Arbejde.

Vi kan for vort Vedkommende give vor Tilslutning til det her fremsatte Lovforslag, og det samme gælder Lovforslaget vedrørende Ændringerne i den militære Retsplejelov. Det siger sig selv, at man under de Forhold, denne Brigade kommer til at arbejde under, nødvendigvis maa fravige den almindelige militære Retsplejelov i visse Henseender, og det forekommer os, at der i disse Afvigelser ikke er noget, der gaar uden for, hvad der er rimeligt og nødvendigt i den givne Sammenhæng.

Hermed kan jeg altsaa paa min Gruppes Vegne give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag.

Starcke:

Naar man tænker paa den vældige Indsats, som det britiske Imperium gjorde under Kampen mod Tyskland, og paa den Betydning, som Englands Indsats har haft for Danmarks Frigørelse, kan man forstaa, at det var naturligt, at der fra dansk Side blev givet et Tilsagn om Deltagelse i Løsningen af de Opgaver, som vilde foreligge efter Krigen med Hensyn til Besættelsen af Tyskland. Der var noget naturligt, en følelsesmæssig Reaktion bag ved dette, som psykologisk er rigtig, men man har maaske Lov til at sige, at denne Reaktion har været lovlig følelsesmæssigt betonet og ikke tilstrækkelig gennemtænkt i Detailler. Det ser jo ud til, at der har været givet et Tilsagn til den britiske Regering allerede før Tysklands Kapitulation, uden at det egentlig ligger helt klart oplyst, i hvilken Form og med hvilke bindende Virkninger dette Tilsagn blev givet. Men at der blev givet et Tilsagn fra Samlingsregeringen i 1945, er utvivlsomt. Ogsaa den højtærede Forsvarsminister udtalte, at det naturligvis ligger uden for det, der kan tænkes og diskuteres, at den danske Stat skulde gaa fra sit Tilsagn. Efter dansk Opfattelse er et Ord et Ord, og en Mand er en Mand. Dette Tilsagn, som blev givet fra Samlingsregeringens Side, kan jeg godt forstaa, at de Partier, som var Medlemmer af Samlingsregeringen, føler en absolut Forpligtelse til at staa bag ved. Men paa den anden Side er det naturligt at oplyse, at Samlingsregeringen